Quelle: http://manuscripta.at/?ID=30296
Copyright: Heiligenkreuz, Zisterzienserstift

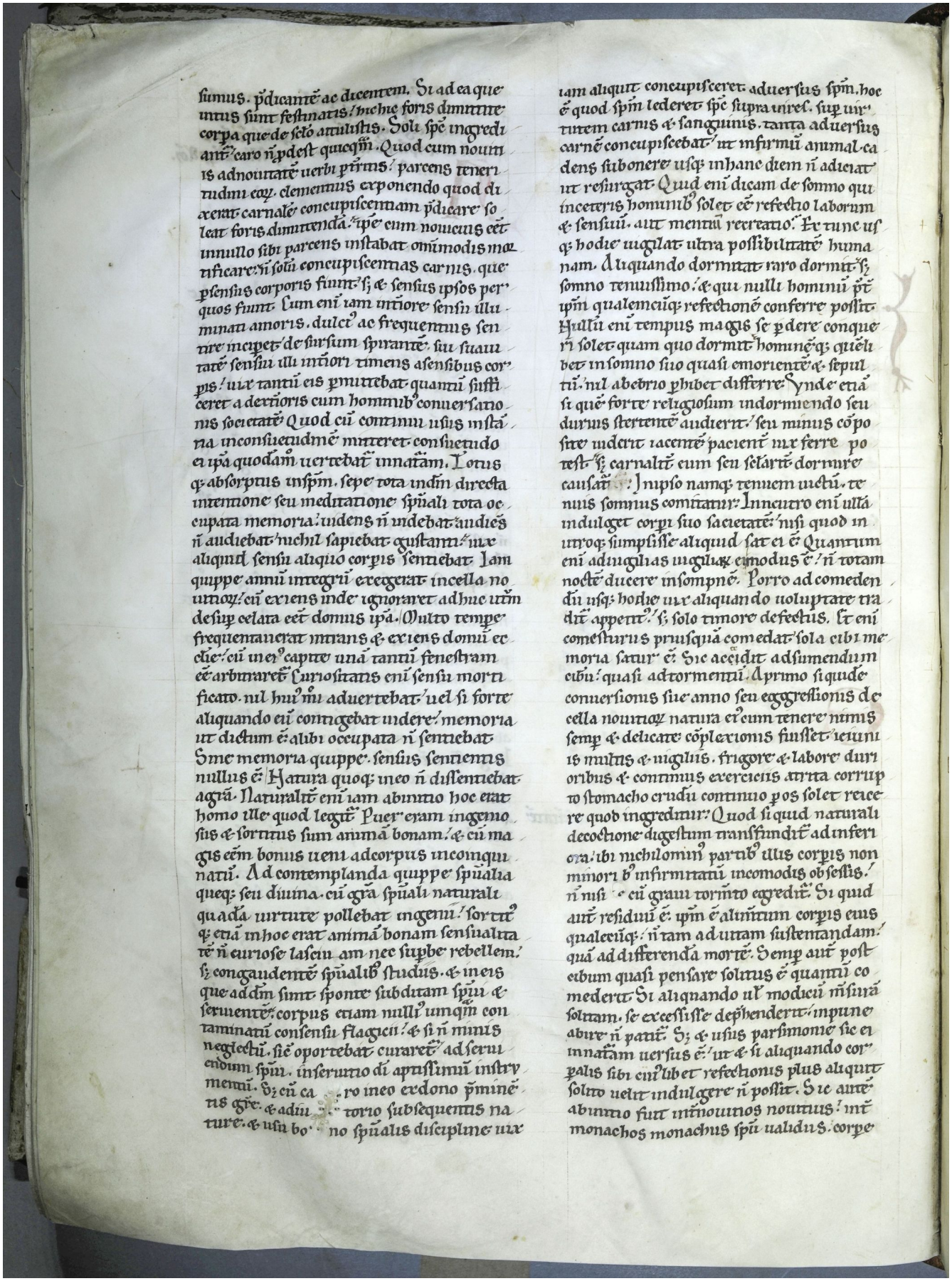

sumus. pdicantē ac dicentem. Si ad ea que
uitus sunt festinatis / nichil foris dimittite
corpa que de sēto attulistis. Solū spē ingredi
antē caro ñ pdest quicqm. Quod cum nouum
is adnouitatē uerbi primus / parcens teneri
tudini eorū. clementius exponendo quod di
xerat carnalē concupiscentiam pdicare so
leat foris dimittendā. ipē cum nouicius eēt
nullo sibi parcens instabat omimodis mor
tificare: ñ solū concupiscentias carnis. que
pensus corporis fuerūt / sed & sensus ipsos per
quos fuerūt. Cum enī iam maiore sensu illu
minari amoris. dulcēdo ac frequentius sen
tire incepit / de sursum spirantē. sui suauī
tatē sensui illi maiori timens a sensibus cor
pis / uix tantū eis permittebat quantū suffi
ceret a deteriores cum hominib conuersatio
nis societatē. Quod cū continui usus insta
ra inconsuetudinē mitteret. consuetudo
ei ipa quodam uertebat in naturam. Totus
q absorptus in spm. sepe tota in dm directa
intentione seu meditatione spuali tota oc
cupata memoria / uidens ñ uidebat audiēs
ñ audiebat / nichil sapiebat. gustans. nec
aliquid sensu aliquo corpis sentiebat. Iam
quippe annū integrū exegerat in cella no
uitiorū / cū exiens inde ignoraret adhuc utrū
desup celata eēt domus ipa. Multo tempe
frequentauerat mirans & exiens domū ec
clie / cū uno capite una tantū fenestram
eē arbitraret. Curiositatis enī sensu morti
ficato. nil huius mi aduertebat / uel si forte
aliquando eū contigebat uidere / memoria
ut dictum ē alibi occupata ñ sentiebat.
Sme memoria quippe. sensus sentientis
nullus ē. Natura quoq uideo ñ dissentiebat
agrā. Naturalitē enī iam abinitio hoc erat
homo ille quod legitē. Puer eram ingenio
sus & sortitus sum animā bonam / & cū ma
gis eēm bonus ueni ad corpus inconqui
natū. Ad contemplanda quippe spualia
queq seu diuina. cū grā spuali naturali
quadā uirtute pollebat ingenii / sortitū
q etiā in hoc erat animā bonam sensualita
tē ñ curiose lasciuam nec supbe rebellem /
sed congaudentē spualib studiis. & in es
que addim sunt sponte subditam spiu &
seruientē. corpus etiam nullū umqm con
taminatū consensu flagicii / & si ñ minus
neglectū. sicē oportebat curaretē / ad seru
iendum spiu. inseruitio di aptissimū instru
mentū. Dū cū ca[illegible]ro ineo ex dono pminē
tis gre. & adiu[illegible]torio subsequentis na
ture. & usu bo[illegible]no spualis disciplinē uix
iam aliquit concupiscere. aduersus spm. hoc
ē quod spm lederet spē supra uires. sup uir
tutem carnis & sanguinis. tanta aduersus
carnē concupiscebat / ut infirmū animal ca
dens suboneret usq in hanc diem ñ adiuat
ut resurgat. Quid enī dicam de somno qui
ceteris hominib solet eē refectio laborum
& sensuū. aut mentū recreatio. Et tunc us
q hodie uigilat ultra possibilitatē huma
nam. Aliquando dormitat raro dormit / sed
somno tenuissimo / & qui nulli hominū pt
ipm qualemcūq refectionē conferre possit.
Hullū enī tempus magis se pdere conque
ri solet quam quo dormit hominēq quēli
bet in somno suo quasi emorientē & sepul
tū / nil a debrio phibet differre. Ynde etiā
si quē forte religiosum indormiendo seu
durus stertentē audierit / seu minus cōpo
site iacentē patientē mirari ferre po
test. sed carnalitē eum seu selartē dormire
causatur. In ipso namq tenuem uictū. te
nuis somnus comitatur. Inneuro enī ullā
indulget corpi suo sacietatē / nisi quod in
utroq simplisse aliquid sat ei ē. Quantum
enī adinguias uigiliarū cimodus ē / ñ totam
noctē ducere insompnē. Porro ad comeden
dū usq hodie uix aliquando uoluptate tra
dit appetitus / sed solo timore defectus. Et enī
comesturus prusquā comedat / sola cibi me
moria satur ē. Sic accidit adsumendum
cibū / quasi ad tormentū. A primo siquide
conuersionis sue anno seu egrressionis de
cella nouitiorū natura ei cum tenere nimis
semp & delicate cōplexionis fuisset / ieuni
is multis & uigiliis. frigore & labore duri
oribus & continuis exercicis atrita corrup
to stomacho crudū continuo pos solet reice
re quod ingreditur. Quod si quid naturali
decoctione digestum transfundit ad infer
ora / ibi mehilominū partū illis corpis non
minori b infirmitatū incomodis obsessis /
ñ nisi [illegible] cū graui tormēto egreditur. Si quid
autē residui ē. ipm ē alimentum corpis eius
qualecūq / ñ tam ad uitam sustentandam /
quā ad differendā mortē. Semp autē post
cibum quasi pensare solitus ē quantū co
mederit. Si aliquando ul modicū minū
solitum. se excessisse deprehenderit / impune
abire ñ patitē. Sed & usus parsimonie sic ei
innatam uersus ē / ut & si aliquando cor
palis sibi cui libet refectionis plus aliquit
solito uelit indulgere ñ possit. Sic autē
abinitio fuit minoritus nouitius / inter
monachos monachus spū ualidus. corpe